

Austria

AVSTRIJSKA TIROLSKA IN DELČEK NEMŠKE ALPSKE CESTE

Najprej obvestilo za bralca! To ni potopis, kod ga pišejo izkušeni pisci, ampak so zapiski najinih opažanj in doživetij. Verjetno tudi ni slovnično najbolj pravilen, za kar mi je kot klenemu »štajercu« pravzaprav vseeno. Verjetno se bralec tudi ne bo strinjal z vsem kar je napisano in prav je tako. Vsake oči imajo svojega malarja! Zapisek je napisan kar po domače, ker taka tudi sva!

Imeli smo dolgo in zelo vroče poletje in ker z MDŽC nisva ljubitelja poležavanja na nabitih hrvaških plažah, sva se odločila, da letošnji, tudi časovno omejeni dopust preživiva v odkrivanju naše severne sosede oz. njene pokrajine Tirolske in bližnje okolice.

1.dan 4.8.2017 petek SP.SELNICA-TRBIŽ

Ko sva malo pripravljala to rajžanje, je MDŽC opazila, da lahko skoraj mimogrede zavijeva tudi do Trbiža in to ji je privabilo širok nasmeh na usta. A zakaj? Ja tista famozna leder tržnica ji je zelo prirasla k srcu in mene veseli, da ji lahko željo izpolnim in že imam enga aduta več v žepu. Po petkovem šihu, se po Dravski dolini odpeljeva proti Dravogradu, kjer na pumpi kupim avstrijsko vinjeto. Brez problemov prečkava mejo, čeprav so organi na preži in že pičiva po precej prazni cesti proti današnjemu cilju. Na PZA-ju v Trbižu (45.50340 ; 13.57197) je kar precej predvsem Italjanskih AD-jev in zasedajo tudi sosednje parkirišče. V kaso vržem 5,1 eur, kar zadostuje ta spanje do sedmih zjutraj. Zvečer se kar prijetno ohladi, kar obeta dober spanec, sploh če je za podlago prijetno ohlajen pirček.

Prevozila: 184 km; povprečna poraba: 11,3 l/100 km; povprečna hitrost: 66 km/h (po računalniku)

PZA v Trbižu

2.dan 5.8.2017 sobota TRBIŽ- MORTSCHACH

Kljub dobrim obetom, spanec ni bil tako dober, tak da sva dan za naju začela kar zgodaj. Po zdravilnem zajtrku, se odpraviva na čudežno in dobro obiskano tržnico. Seveda morava prej še vreči par eurov v blagajno in to ravno v trenutku, ko je prihajala kontrola v obliki simpatične uniformirane nadzornice. Za 2,3 eur imava plačano parkirišče do 13 ure. Brezskrbno se potikava po tržnici in opazujeva res dobre in klepetave prodajalce, ki prodajajo seveda smo najboljšo robo. Povsem neplanirano in tudi nepotrebno dobim novo in »najbolj kvalitetno« leder jakno, MDŽC pa si privošči rumeno torbico in večjo torbo za frizeraj. Po temeljitem pregledu ponudbe na placu, se vrneva do AD in se odpeljeva do parkirišča gondole, ki se vzpenja na Monte Lusari oz. po naše na Višarje. (45.50756 ; 13.53588) Parkirišče je veliko in brezplačno vsaj v tem času. Za 28 eur kupiva povratni karti. Spehodiiva se po zanimivi in lepi vasici, ki je zelo dobro obiskana. Nabereva nekaj šentjanževke in rmana za Cilkinе zvarke, ki jih moram potem jaz testirat in konzumirat. Moram pa priznat, da so mi najboljši tisti z šnpsovo osnovo! Vrneva se do AD, spijeva kavo, obiščeva še Špar za dodatne zaloge in šibava nazaj v Avstrijo. Po cesti št. 111 se peljeva do Hermagorja, kjer se odcepiva na cesto 87 in se zapeljeva do kampa Seewiese, ki leži ob Tristacher jezeru na nmv 838m. Čeprav je kamp lep in ponuja nočitev za dve osebi brez elektrike za 34 eur, se odločiva, da greva naprej. Zapeljeva se do centra Lienza, ter poiščeva parkirišče. Sprehodiiva se po peš coni mesta in na glavnem trgu naletiva na sv. mašo za vse pleh muzičare, ki z svojo glasbo tudi aktivno sodelujejo pri maši. Osvežima se z dobrim sladoledom in že nadaljujema po cesti 107. ki že velja za Grossglocner hochalpenstrasse. Po lepi cesti in zanimivi pokrajini, že iščeva prostor za nočitev. V kraju Mortschoch (46.93340 ; 12.90446), se

pripeljeva do gostišča Schwaiger, ki na svojem parkirišču nudi tudi možnost nočitve za AD. Seveda so veseli, če boste pustili kak eur v njihovi restavraciji. Mi2 sva to upoštevala in z veseljem sva se osvežila z njihovim dobrim pirom! Uživala sva na njihovi terasi, dokler naju in ostalih gostov ni pregnal dež in sva se spravila v AD.

Prevozila:144; pp:11,6; ph:41

Prvi zapravljeni evri

Kar pogumno v kletko, pa na vrh

Monte Lusari ali po naše Svete Višarje

Pleh muzičari v Lienzu na glavnem trgu, pri poslušanju božje besede

Prenočevanje pri gostilni Schwaiger

Rožice, tako in drugače

Cerkev v vasici Heiligenblut

3.dan 6.8.2017 nedelja MORTSCHACH-RAIN

Lilo je kot iz škafa in močno pihalo celo noč, vendar je kljub temu bil spanec dober. Zjutraj se je vreme začelo izboljševati in po obilnem zajtrku parmskega pršuta in okusne mortadele se odpeljeva naprej. Postanek opraviva v vasici Heiligenblut, po kateri se sprehodiva in pogledava v znamenito cerkev in pokopališče. Simpatična, urejena in polna cvetja je ta vas. Nadaljujeva po znameniti gorski cesti na Grossglockner, za katero plačava 35,50 eur. Uspešno pripeljeva do ploščadi Franz Jozef in tudi sonce se počasi prebija skozi oblake. Po ogledu ledenika, ki je vse manjši in vseh tistih gift shopov in restavracij se vrneva da AD. Ja, da se vreme v teh krajih hitro spreminja, sva doživela na lastni koži. Začelo je močno pihati, spustila se je megla in temperatura se je konkretno spustila. Dokler sva pojedla kosilo, sva se znašla v drugem svetu. Dež, veter in megla, da so še ptiči peš hodli. Od spusta nisva imela pravzaprav nič, razen močnega dežja in goste megle. Cesta je zahtevna, zavore se pregrevajo in smrdijo, ampak nama je uspelo. Nadaljujeva do kraja Zell am See in obkroživa jezero. Čudiva se, koliko je črnih moških in zamaskiranih žensk, kot na kakšnem pustnem karnevalu. Ja, zgleda, da nam ne bo lahko!? Dežuje še kar naprej, zato se odločiva, da pot nadaljujeva in v kraju Rain opaziva ob cesti in hotelskem kompleksu PZA oz. kar kamp. (47.43948 ; 12.72050) Tu je raj za gorske kolesarje, veliko sedežnic, ki zategnejo kolesarje do vrha in oni potem drvijo navzdol. Kljub dežju, se sprehodiva po vasi, ogledujeva si veliko hotelov, ki so glede na avte na parkirišču zelo dobro zasedeni in ja, ne moreš verjet kak se tu grejo turizem. In se spomnim na naše Pohorje, ki ima glede na videno ogromen potencial, odlične bike proge, vendar ne vejo kdo,kaj in kako naj jih tržijo. Ampak Mi2 sva na dopustu in ne bova se obremenjevala s zadevami na katere nimava vpliva!! Ajde, na zdravje.

Prevozila:124; pp:12,9; ph:37

Postanek za frišni luft pod vrhom Velikega Kleka

Panorama doline iz parkirišča

Madonca, kar visoko sva prilezla z AD

Ajde, zaj pa napad na vedno manjši ledenik

Ja, je pa kar zavita tota cesta

4.dan 7.8.2017 ponedeljek RAIN – KRIMML

Zvok dežnih kapelj po strehi AD naju je uspaval celo noč. Zbudi se za naju kar zgodaj (to me že malo skrbi), v oblačno, megleno in mrzlo jutro. MDŽC že kurbila in preverja, če truma še deluje, jaz se nekaj zgražam, vendar moram priznat, da je bilo prijetno pojest zajtrk v ogretem AD. Nadaljujemo po cesti 164 in prvi postanek naredimo v biatlonskem centru Hochfilzen, kjer biatlonci na rokah trenirajo ter bolj ali manj uspešno podirajo tarče. Center je lepo urejen zato tudi vsako leto gosti najboljše jastre na smučeh. Nadaljujemo do kraja Sankt Jakob in Haus, kjer parkiramo na velikem parkirišču, ki je tik pod zgradbo sedežnice, ki vozi na vrh hriba. (47.501552 ; 12.571733) Vreme se počasi izboljšuje, kaže se tudi sonce, tak da se odločimo, da spijemo še kavo in potem napadeva vrh. Kupimo povratni karti za sedežnico, ki vključuje tudi vstop v križ na vrhu za ceno 33eur. Na vrhu se kar dogaja. Tu so planinci in precej modernih kolesarjev, z električnimi kolesi, ki so zglada zelo popularni, saj navadnega kolesa skoraj ne vidiš več. Ko bom večji, si ga bom privoščil tudi jaz! Na veliki informativni tabli opaziva vrisano krožno cvetlično pot, na kateri so ob cvetočih rastlinah male tablice z opisom le teh. Vreme se je izboljšalo za 5 in Mi2 uživava v sprehodu in čudovitem razgledu. Vrneva se do križa, ki je pač nekaj posebnega. Na vrh vodi 160 stopnic, za utrujena, ali pa lene, pa je na voljo tudi lift. Bralcu seveda ni

treba ugibat, za kaj sva se odločila. Na vrhu se še malo razgledujeva na vse strani neba, nato pa se z sedežnico odpeljeva v dolino. Dokler MDŽC pripravlja kosilo, jaz skočim do trgovine Intersport pogledat kolesa. Jebenti, sama elektrika. Navadnih piciklov skorjda ni več. Najcenejši, ki sem ga opazil, je imel ceno 3.800,00eur. Eh, grem rajši na kosilo, kar se pa tiče picikla, pa bom še kuj mojega gonil. Po seveda dobrem kosilu, nadaljujema po cesti 164 do mesta St. Johann im Tirol, kjer zavijema na cesto 178 in terama do tirolske vasice Going v kateri je gostilna Suzane iz znamenite nadaljevanke »Gorski zdravnik«. Kot velik oboževalec čudežnega dotoreja in še večji simpatične kelnerce, sem jo na vsak način hotel spoznati. In bralec, ne boš verjel, ja bla je tam in skupaj sva spila en mali pir, ker je za velikega bilo še prezgodaj. MDŽC je vse skupaj gledala malo postrani in nato začela gušiti, da jo boli glava in da se ji tudi malo vrti. Suzana je predlagala, da se odpeljeva par km naprej do kraja Elmau, kjer ima doktor svojo ordinacijo, da jo malo pregleda. Ker me je vseeno malo zaskrbelo za MDŽC, se poslovim od Suzane ter zapeljem do Elmaua, da doktor pregleda in ugotovi kaj je narobe. Pot je dobro označena, ambulanta pa se nahaja v hribu in Mi2 se zapodiva v klanec, da ne izgubiva preveč časa. Še sreča, da je bil pred hišo še en fraj parkplac, ker drugače bi bilo v strmini kar pestro. Na žalost je bil dohter na dopustu, tak da sem kar sam postavil diagnozo in tudi uspešno pozdravil MDŽC. Ni bilo kaj hudega, samo rahli napad ljubosumja, ki pa je hitro minil! Neverjetno je, koliko ljudi si pride ogledat to destinacijo. Ambulanta je odspredaj res lepa, okna polna rož, ko pa pogledaš zadnji del hiše, pa te postane strah, da se bo zdaj, zdaj podrla sama vase. Šalo na stran, nadaljujema po cesti 161, vendar se kaj hitro ustaviva, ker ob cesti opaziva ogromni kompleks, ki se mu reče Bio-und wellnes hotel Stanglwirt. Jebenti, to pa je hotel od hotela. Se splača ustavit in ga malo pregledat. Malo sva pogledala tudi cenik v restavraciji, vendar sva ga kar hitro odložila. Meni bo še naprej kuhala MDŽC. Nadaljujema preko Kitzbuhla in Turn passa nato zavijeva na cesto 165, ki je bolj znana kot Gerlos alpenstrasse. Cesta je čisti užitek. Uživama v vsakem ovinku in res lepi in urejeni pokrajini. Pripeljeva do današnjega cilja, to je mesto Krimml. Najdeva PZA (47.21833 ; 12.17461), ki je v sklopu hotela in je že kar dobro zaseden. Uspešno se sparkirava in se greva prijavit v recepcijo hotela. Seveda cena, ki je napisana na tabli na PZA-ju ne velja, ker imajo samo paketno ceno, ki vključuje tudi vstopnico za ogled slapov in znaša 20eur. OK, kupiva, ker druge izbire niti nimava. Stole ven, pir iz hladilnika in uživanje pred AD, dokler se ne spravima spat.

Prevozila: 128; pp:11,4; ph:35

Ja, prav frišno je blo

Meglo in oblake sva razpihala, da sva boljše videla križ Sv. Jakoba

Ja, leppo je, okol in okol

MDŽC boža rožice

Dohtarjeva krčma v Allmau

MDŽC čaka na mrzli pir

Ja, kar lepo sva se ujela

MDŽC čaka pred ambulanto, dajo bergdoktor pregleda

Se spleča ustavit AD in it na ogled tega hotelskega kompleksa

Jutri bo pa mokro

5.dan 8.8.2017 torek KRIMML – INNSBRUCK

Po prespani noči, ter dobrem in obilnem zajtrku, so odpraviva na pohod in ogled Krimmler Wasserfalle. Karte imava že plačane in veselo začneva pohod po lepo urejeni in zaviti stezi proti vrhu slapa. Pot je lepo speljana in nudi pogled na padajočo vodo na različnih višinah. Za pot navzgor do srednjega slapa sva porabila dobro uro, do najvišjega, je še dobre pol ure hoje, vendar se za to nisva odločila. Iz razgledne ploščadi srednjega slapu, se namreč lepo vidi tudi najvišji slap. Malo počivava in se razgledujeva, ter se nato začneva vračat. Neverjetno, koliko ljudi pride na ogled teh slapov. Na povratku nazaj, je bila na poti že prava gužva, ko pa prideva da vznožja in vidiva pred blagajno zelo dolgo vrsto ljudi, ki čakajo na vstopnice, sva bila kar srečna, da sva se bolj zgodaj odpravila na pot. Ja rana ura, zlata ura. Ko se vrneva na PZA, se rešim še polne greznice, ter odpadne vode. Pot nadaljujeva po Gerlos alpenstrasse, ki je res vredna, da se jo prevozi, kljub temu da za to zahtevajo 9eur cestnine. V kraju Zell am Ziller zavijeva na cesto 169, do kraja Strass, nato zavijema še na cesto 171 ter šibama do mesta Wattens, kjer ima Swarovski svoj kristalni svet.(47.295648 ; 11.601689) Za vstopnino v ta svet kristalov nama zaračunajo 38eur. Nato se sprehodiva skozi neke čudne prostore, z še bolj čudnimi razstavnimi eksponati, katerih pomen vsaj Mi2 ne razumeva čisto nič. Očitno nimava

niti malo umetniške žilice. Daj ti meni pokaži, kako sploh dobiš kristal, kako ga brusiš in obdeluješ, kako mu določiš ceno, ne pa neke umetnine, za katere še njegov stvaritelj ne ve kaj pomenijo! Na koncu je seveda ogromna trgovina z njihovimi izdelki, ki vsaj za mene imajo precej zasoljene cene. Ampak Indijci in Kitajci, ti pa kupujejo ja. Skratka, drago in vsaj za naju brezveze. Vrneva se v AD, pojeva pozno kosilo in pičiva naprej po cesti 171 do mesta Hall im Tiroll, kjer imava nagledan PZA, vendar je bil že povsem zaseden, zato se odločiva, da greva naprej do prestolnice tirolske Innsbruck. Najdeva veliko parkirišče oz. PZA brez kake oskrbe za 10eur/24h. (47.25455 ; 11.37604) Ko si ogledujem in gruntam postopek na avtomatski blagajni, se pripelje simpatična gospodična in mi podari listek za čez noč.....Danke, Fräulein!! Nisva še spila prvega pira, že se pojavi organ in kontrolira, če so parkirni listki na svojem mestu. Kar nekaj AD ni imelo listkov oz. niso imeli pravih. Organ je napravil fotografijo in za brisalec postavil v folijo zavit papir. Kakšne so posledice ne vem, videl pa sem en par kako krili z rokami in nekaj dopoveduje organu. Ne, ne splače se švercat, te pride predrago!

Prevozila:100; pp:10,6; ph:39

Moč vode v vsej svoji veličini

Skoraj na vrhu

Pa kaj si nor, dupla mavrica z dvema loncema zlata na koncu

Swarovski zelenec ima strašnega mačka

Pred zlato streho v tirolski prestolnici

Ooooooooo, kak paše v rosnem kozarcu.....PROUST!!!!

Telemark za čisto petko

6.dan 9.8.2017 sreda INNSBRUCK

Preko noči je vlivalo in treskalo kot za stavo, a do jutra se na srečo zlije. Po dobrem in obilnem zajtrku, kupiva parkirni listek za 10eur, tako da ne bo problemov pri kontroli, ki se redno izvaja. Avtobus stoji tik pred vhodom na parkirišče in za dve karti odštejeva 5,80eur. Zapeljeva se par postaj do centra in nato nadaljujeva peš. V lepem in ravno prav toplem vremenu, si ogledava glavne

znamenitosti tiroske prestolnice, ki je prav simpatično mesto. Na glavni ulici odkrijeva tudi ogromno trgovino kristalov Swarovski, v kateri vidiva dosti več kot pa v njihovem svetu kristalov v Wattensu in to brezplačno. Nasvet: dragi bralec, komot izpusti ogled njihovega muzeja, prišparaj eure in si kristale oglej brezplačno v Innsbrucku. Tisto zeleno glavo, ki bruha vodo pa lahko slikaš brez nakupa kart! Ker naju hoja utruji, si privoščiva odlična sendviča z tirolskim špehom in domačim sirom.....ausgezeichnet!! Proti večeru pa odkrijeva še pivovarno, ki ima »veselo urico« in ponuja pivo po polovični ceni. Pa kaj si ti malo nor, ne enega, kar dva si privoščiva, ter uživava pri opazovanju vrveža na ulici polni turistov. Zavijeva še v trgovino in nakupiva par stvari za zajtrk, ter se nato na šverc z busom vrneva do AD. Utrujena od celodnevne hoje si odpreva enega mrzlega, vendar naju dežne kaplje preženejo v AD in na zaslužen počitek.

Prevozila: 0; pp: par pirov; ph: peš

7.dan 10.8.2017 četrtek INNSBRUCK – HOLZGAU

Zbudi se v oblačno in megleno jutro, vendar se oblaki počasi razkrajajo, tako da se odločiva, da preden zapustiva tirolsko prestolnico, obiščeva še skakalnico na Bergislu. Na P pod skakalnico mi avtomat ponudi le karto za BUS, zato jo vzamem. Sparkirava in jo mahneva proti napravi. Za dve vstopnici odštejeva 19eur, kar vključuje tudi prevoz z gondolo do mize skakalnice in dvigalo do vrha zaletišča. Objekt, ki je gostil tudi olimpijske igre v letih 1964 in 1976, je zanimiv in kar predstavljam si, kakšno je vzdušje, ko je arena polna gledalcev. Vidiva tudi par skakalcev, ki tu trenirajo. Hitrost skakalcev na mostu je bila 93km/h, dolžine pa okoli 120m. Nimaš kaj, kapo dol pred mladeniči. Ko se vrneva na P, mi avtomat zaračuna parkirnino za bus, ki je seveda neprimerno višja, vendar se jaz ne strinjam. Pogovor z jodlarko preko zvočnika in obrodil sadov, zato se odpravim do bližnje restavracije, v kateri je upravnik parkirišča in po razlagi, da nisva z busom ampak z AD, mi da karto za dvig rampe in to brezplačno!! No, pa sva prišparala 10eur. Nadaljujema po cesti 171 do vasice Stanz bei Landeck, v kateri skoraj vsaka hiša vari svoj šnops. Mala vas je v taki bregači, da imajo kure od zadaj privezane vrečke, da niso vse jajce v dolini. Ko se privrtima do vasi, je na srečo v centru majhen parkirni prostor, kjer mi uspe parkirat AD. Mahnema jo po vasi, ki pa je kot izumrla. Nikjer žive duše. So pa pred vsako hišo neke vitrine in v njih so razstavljene steklenice z šnopsom in plakete ter medalje, ki so jih osvojili. Verjetno se kaj več dogaja, ko je čas žganjekuhe. Ko sva se odpravljala nazaj v dolino, so se pripeljali še trije AD, tak da je nastala prava gužva. En italjan je svojo Adrio pri obračanju pošteno podrsal po podvozju in bolj mu je »kamera« kazala naj ustavi, bolj je on rinil nazaj. Še sreča, da je imel montirano kljuko, sicer se bi v dolino odpeljal brez boxa. Pot nadaljujema proti mondenemu in razkošnemu St. Anton am Arlberg. Pred vasico je velik P+R (47.13528 ; 10.27549), od koder te lahko v vas zategne tudi brezplačen bus. Mi2 se kljub oblačnemu in mrzlemu vremenu odločiva, da greva peš. Hotel pri hotelu, eden lepši od drugega, ogromno lepih rož, ogromno zimskih naprav za smučarijo, ogromno turistov, pohodnikov in kolesarjev. Pozimi pa je tu itak prava norišnica. Nimaš kaj, tako se gre turizem! Ko se vračava do P, začne pihati in deževati, termometer pa pokaže 9 stopinj. Halo!! Nadaljujema preko Arlberg passa po cesti 198 do Lecha, ki je prav tako mondena lokacija, tako za letni in predvsem za zimski turizem. Po atraktivni in adrenalinski cesti šibava proti vasi Holzgau. Sparkirava v centru na velikem parkirišču (47.25813 ; 10.34368), ki je plačljiv od 6-22 ure. Cena za AD je 10eur. Deževno, megleno in hladno, tak da MDŽC že kuri.

Prevozila:165; pp:12,6; ph:38

Izložba v šnopsovi vasi

8.dan 11.8.2017 petek HOLZGAU – GARMISCH-PARTENKIRCHEN

Ker je bilo jutro prav takšno kot večer, si privoščiva daljše poležavanja in crklanje. Po dobrem zajtrku se odločiva, da vendarle greva na in čez visoki viseči most. Do mosta je dobre pol ure prijetne hoje, ki ob temperaturi 9 stopinj tudi ni preveč naporna. Most je lep in zanimiv in ker je viseč, je tudi zelo majav in ko si 105m nad zemljo je to kar adrenalinski izziv. MDŽC, ki ni ravno za take izzive, gleda v zrak in skorajda leti čez most, tako da je sploh nisem mogel dohajati. Meni se ni zdelo tako strašno in si za

prehod vzamem več časa in uživam v razgledu, čeprav zaradi megle in oblakov ni najboljši. Po drugi strani hriba se spustiva nazaj v vas in si jo malo ogledava ter nato pičiva naprej. Vreme se spreminja iz km v km, dež, pa sonce, pa spet dež itd.. Nadaljujeva po cesti 198 do kraja Reutte, kjer zavijeva na cesto 179 do kraja Obermoos, kjer je gondola, ki pelje na Zugspitze, ki je najvišji vrh Nemčije, meja med Avstrijo pa poteka ravno čez vrh te gore. Ker je vreme megleno (termometer na informativni tabli kaže 2 stopinji) gondola ne obratuje. MDŽC je rekla:«Hvala bogi, da ne vozi, v to škatlo me pa ne bi spravil!» Povratna karta stane na osebo 45eur, tak da sva spet nekaj prišparala. Sprehodiva se še po kampu, ki je v bližini, vzameva cenik in naračunava, da bi naju nočenje v tem kampu z vsemi raznoraznimi dodatki stalo več kot 70eur!! Jebenti, tu pa so noči precej drage. Po cesti 189 kreneva v sosednjo državo in šibava do nemškega Garmisch-Partenkirchena. Obiščeva še trgovino, dopolniva zaloge in se odpeljeva do PZA-ja. (47.50498 ; 11.10758) Pozno popoldne prelenariva ob zvoku dežnih kapelj po strehi AD.

Prevozila:95; pp:10; ph:45

Viseči in majavi most

9.dan 12.8.2017 sobota GA-PA – KIFERSELDEN

Po deževni noči tudi jutro ni kaj boljše. Dežuje sicer še ne ampak vseeno se odločiva, da v GA-PA ne greva na ogled in se po nemški alpski cesti odpeljeva do mesta Bad Tolz. Za 1eur kupiva parkirni listek in se odpraviva v alt štat. Lepo mestece, ravno tako, ki nama najbolj paše. V enem od mnogih gasthavsov si privoščiva šnicl po dunajsko z pomesom in solato, a bi bilo boljše, da si bi ga sama spekla v AD. Cena za dve porciji in za dva pira pa 25eur. Jebi ga, sita sva in pičiva naprej proti Tagersee-ju. Obvoziva celo jezero, ki je zelo oblegano, vendar se zaradi aprilskega vremena ne dogaja kaj dosti. Nadaljujema po alpski cesti nazaj v Avstrijo do mesta Kufstein, kjer parkirava ob nogometnem igrišču, ki je čez vikend brezplačno. Ogled alt štata, šnofanje po trgovinah in nato nazaj v Nemčijo na brezplačen PZA (47.61304 ; 12.1905) v mestu Kieferselden, ki se do mraka kar dobro napolni.

Prevozila:166; pp:10,2; ph:41

Slaščice.....kak malo je treba, da ji zvabim nasmeh na usta

10.dan 13.8.2017 nedelja KIEFERSELDEN – ALTENMARKT

Po daljšem spancu se odpeljeva do kraja Reid im Winkl, kjer ponovno zavijeva na nemško alpsko cesto vse do Bertshtesgadna, kjer parkirava in peš po bregu v center mesta. Ker je nedelja, se ne dogaja kaj dosti in tudi Mi2 se kaj hitro vrneva do AD ter šibava proti Bischofshofenu, kjer si skuha okusno kosilo. Ker je prejšnjo noč ogromen plaz zasul cesto, po kateri sva nameravala, sva morala narediti

obvoz, zato zapeljeva do mesta St. Johann in nato na cesto 163, do Altenmarkta. Tu poiščeva PZA (47.37044 ; 13.37044) na kmetiji in za 11Eur se sparkirava. Do večera se PZA kar napolni in pripeljeje se tudi družina iz Maribora in zapletemo se v pogovor, ki ga pa je prekinil tečni nizozemski sosed, češ, da bi rad spal in to ob 9uri. Če bi sosed vedel, da je MDŽC predsednica CIK-CAK cone, se verjetno ne bi upal tako nastopati, ampak naj mu bo. Gremo spat.

Prevozila:180; pp:10,6; ph:45

Brez špeha na tirolskem pač ne gre.....pa še dober je!!

11.dan 14.8.2017 ponedeljek ALTENMARKT – WARNBERG

Zjutraj se odpeljeva do Altenmarkta in se sprehodiva po centru te malo večje vasi. Nato nadaljujemo po cesti 99 čez Tauren pass, kjer ne manjka vlečnic in sedežnic in kljub temu, da ni snega kar mrgoli turistov. Po isti cesti nadaljujemo preko še enega prelaza Katschberga, ki je prav tako zelo oblegan. Po dobri kavi na vrhu prelaza, nadaljujemo po isti cesti, ki je zelo lepa in atraktivna, v kateri sem užival v vsakem ovinku. Zapeljemo se skozi center mesta Gmund, ter nadaljujemo do mesta Spital an der Drav. V modri coni za 1eur kupimo parkirno karto in se sprehodiva po mestu, ki ni nič posebnega, sprehod je pa vseeno basal. Nadaljujemo do vasi Wernberg, kjer je PZA (46.62429 ; 13.92968), ob velikem gostišču, ki je za goste gostišča brezplačen. Do večera se totalno napolni in ne verjamem, da so vsi obiskali gostilno. Kakorkoli, plac je dober in spanje tudi.

Prevozila:143; pp:11,3; ph:44

12. dan 15.8.2017 torek WARNBERG – DOM

Privoščiva si malo daljši spanec in ko pred zajtrkom pogledam iz AD, je parkirišče že prazno. Tudi Mi2 se z muko in počasi odpraviva proti domu. Po lepi regionalni cesti in vmesnem postanku za kavo in kosilo, se kar zgodaj pripeljeva do doma in presenetiva najina mladiča, ki sta v polnem šušu čiščenja hiše.

Prevozila:151; pp:9,2; ph:51

ZAKLJUČEK:

Časovno najkrajši glavni dopust v najini AD karieri je kljub temu bil pester in zanimiv. Obiskala sva sosednjo državo, ki je doslej še nisva odkrivala, vendar se je izkazalo za zelo dobro odločitev. Vozila sva po lokalnih cestah, brez enega samega štava oz. zastoja. Ceste so dobre, kraji zelo urejeni in jodlari res vedo, kako se gre turizem. Uživala sva v lepotah pokrajine, jaz pa še posebej v vožnji najinega AD. Na Tirolsko se bova zagotovo še vrnila!! In če zaključim, jebenti, avstrijci še narod niso, ampak kar se tiče turizma in vsega kar sodi zraven, so svetlobna leta pred nami in to je čista resnica!

Skupaj prevozila:1579; pp:11,1

Strošek potovanja all inclusive – gorivo, cestnine, vstopnine, prenočevanje, hrana, pijača, priboljški, darila so bili 1.135,00eur.

Mitja in MDŽ Cilka